

Sygn. akt IX K 515/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lipca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kielcach, IX Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Klecz-Tomaszewska

Protokolant: sek. sąd. Dominika Szymańska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kielcach - bez udziału

po rozpoznaniu dnia 18 lipca 2018 roku

na rozprawie

sprawy

T. S.

syna M. i G. z domu M.

urodzonego (...) w K.

oskarżonego o to, że w dniu 2 sierpnia 2017 roku w miejscowości M., gmina M. pow. (...), woj. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości posiadając I-1,63 mg/l alkoholu wydychanym powietrzu, II – 1,56 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki M. o nr rej. (...), będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach, II Wydział Karny z dnia 29 czerwca 2011 roku w sprawie sygn. akt II K 420/11 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, nie stosując się jednocześnie przy tym do decyzji Prezydenta Miasta K. nr SO-II.5430.1.416.11.2012.MB o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi, **tj. o przestępstwo z art. 178a § 4kk i art. 180a kk w zw. z art. 11 § 2 kk**

orzeka

I. w ramach zarzutu aktu oskarżenia oskarżonego T. S. uznaje za winnego, tego że w dniu 2 sierpnia 2017 roku w miejscowości M., gmina M. pow. (...), woj. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości (I badanie -1,63 mg/l alkoholu wydychanym powietrzu, II badanie – 1,56 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki M. o nr rej. (...), będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 29 czerwca 2011 roku w sprawie sygn. akt II K 420/11 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości i nie stosując się do decyzji Prezydenta Miasta K. nr So-II.5430.17.252.2011.MB o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi, co stanowi przestępstwo z art. 178a § 4 kk i art. 180a kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów przyjmując za podstawę wymiaru kary art. 178a § 4 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego T. S. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio;

III. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego T. S. środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 10.000 (dziesięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV. na podstawie art. 626 § 1 kpk i art. 627 kpk zasądza od oskarżonego T. S. na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Kielcach) kwotę 250 (dwieście pięćdziesiąt) złotych tytułem kosztów sądowych, w tym kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty od orzeczonej kary.

Sygn. akt IX K 515/18

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 18 lipca 2018 roku

ograniczone na podstawie art. 423 § 1a kpk co do rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu

Postępowanie prowadzone w sprawie IX K 515/18 przeciwko T. S. zakończyło się wydaniem w dniu 18 lipca 2018 roku wyroku przed Sądem Rejonowym w Kielcach.

W dniu 25 lipca 2018 roku Prokurator Prokuratury Rejonowej K. – Zachód w K. złożył wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku w zakresie rozstrzygnięcia o karze.

Stosownie do regulacji art. 423 § 1a k.p.k. w wypadku złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku w części odnoszącej się do niektórych czynów, których popełnienie oskarżyciel zarzucił oskarżonemu, bądź też jedynie do rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu lub w części odnoszącej się do niektórych oskarżonych sąd może ograniczyć zakres uzasadnienia do tych tylko części wyroku, których wniosek dotyczy.

Sąd zważył co następuje:

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwolił na uznanie oskarżonego T. S. za winnego, tego że w dniu 2 sierpnia 2017 roku w miejscowości M., gmina M. pow. (...), woj. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości (I badanie -1,63 mg/l alkoholu wydychanym powietrzu, II badanie – 1,56 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki M. o nr rej. (...), będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 29 czerwca 2011 roku w sprawie sygn. akt II K 420/11 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości i nie stosując się do decyzji Prezydenta Miasta K. nr So-II.5430.17.252.2011.MB o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi. Takim zachowaniem oskarżony wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 178a § 4 kk i art. 180a kk w zw. z art. 11 § 2 kk. Art. 178a § 4 kk przewiduje zaostrzoną sankcję karną dla sprawcy, który m.in. był już wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Oskarżony T. S. wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach wydanym w sprawie II K 420/11 był już karany za przestępstwo z art. 178a § 4 kk. Jednocześnie wobec oskarżonego była wydana decyzja Prezydenta Miasta K. nr So-II.5430.17.252.2011.MB o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi. W dniu 2 sierpnia 2017 roku oskarżony prowadził pojazd mechaniczny będąc w stanie nietrzeźwości i nie stosując się do obowiązującej decyzji administracyjnej.

Sąd uznał społeczną szkodliwość czynu przypisanego oskarżonemu T. S. za wysoką. Oskarżony dopuszczając się przypisanego mu zachowania nie zastosował się do jednej z podstawowych zasad bezpieczeństwa jaką jest zasada trzeźwości. Prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości stwarza realne zagrożenie dla wszystkich uczestników ruchu drogowego, bowiem u kierowców w stanie nietrzeźwości występują zaburzenia psychomotoryczne oraz psychosensoryczne, które osłabiają czas reakcji oraz właściwą ocenę sytuacji na drodze. Dlatego też czyn polegający na prowadzeniu pojazdu w stanie nietrzeźwości jest szczególnie niebezpieczny. Przypisanego czynu oskarżony dopuścił się umyślnie. Wiedział bowiem, że jako kierowca zobowiązany jest zachować trzeźwość, a pomimo to świadomie nie zastosował się do tej zasady, jak również świadomie naruszył obowiązującą go decyzję administracyjną. Nadto stwierdzony u oskarżonego stan nietrzeźwości był znaczny.

Zachowanie oskarżonego było zawinione, a stopień jego zawinienia zasługuje na miano wysokiego. Oskarżony jest osobą dorosłą i ponosi pełną odpowiedzialność za własne czyny. Sąd nie znalazł okoliczności, które wyłączałyby winę oskarżonego, lub też w jakimkolwiek stopniu ją umniejszały. Nie zachodziły żadne okoliczności zewnętrzne, które wpływały na proces decyzyjny oskarżonego.

Mając na uwadze powyższe oraz dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 kk Sąd uznał, iż właściwą karą za przypisany oskarżonemu czyn będzie kara 8 miesięcy pozbawienia wolności. Kara w takim wymiarze jest niezbędną dla osiągnięcia wobec oskarżonego celu zapobiegawczego i wychowawczego. Jest ona konieczna by uzmysłowić oskarżonemu fakt naruszenia przez niego obowiązujących norm prawnych, poprzez swą dolegliwość stanowić będzie nauczki i przestrogi przed ponownym popełnieniem czynu łamiącego prawo. Taka też kara będzie odpowiadać w pełni potrzebom kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, w tym w zakresie karania nietrzeźwych kierowców. Oskarżony był uprzednio wielokrotnie karany, w tym także za przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji. Pomimo tej karalności, jak również orzekania wobec niego kar pozbawienia wolności nie zmienił swego postępowania i ponownie wszedł w konflikt z prawem. Powyższe czyniło koniecznym orzeczenie względem oskarżonego odpowiednio surowej kary, gdyż tylko taka w ocenie Sądu przyniesie efekt wychowawczy.

Obok kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego T. S. należało również orzec odpowiednie środki karne. I tak, zgodnie z regulacją art. 42 § 4 kk w razie ponownego skazania za przestępstwo z art. 178 a § 4 kk sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio. Oskarżony ponosił już uprzednio odpowiedzialność karną w warunkach art. 178a § 4 kk, a zatem regulacja tego przepisu znajdowała pełne zastosowanie w sprawie. W wyroku omyłkowo, jak podstawę do orzeczenia zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio wskazano art. 42 § 3 kk. Na podstawie art. 43a § 2 kk orzeczono wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej.

Na koszty postępowania złożony się w przedmiotowej sprawie następujące wydatki Skarbu Państwa:

- na podstawie art. 618 § 1 pkt 1 kpk i § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz. U. nr 108, poz. 1026 z 2003 r.) – ryczałt za doręczenie wezwań i innych pism w postępowaniu przygotowawczym oraz sądowym w łącznej wysokości 40 złotych;

- na podstawie art. 618 § 1 pkt 10 kpk - opłata za udzielenie informacji z rejestru skazanych w wysokości 30 złotych.

Na podstawie art. 617 kpk, art. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. nr 49, poz. 223 z 1983 r. ze zm.) na kwotę kosztów sądowych złożony się również opłata z tytułu orzeczonej kary pozbawienia wolności w wysokości 180 złotych. Łącznie koszty sądowe opiewały na kwotę 250 złotych.

Działając na podstawie art. 627 kpk zasądzone od oskarżonego T. S. na rzecz Skarbu Państwa powyższą kwotę tytułem kosztów sądowych, uznając, że sytuacja oskarżonego pozwoli na uregulowanie kosztów sądowych w tej wysokości. Oskarżony jest osobą młodą i zdrową, ma pełne możliwości zarobkowania i będzie w stanie zgromadzić środki pieniężne na uiszczenie kosztów sądowych powstałych w wyniku prowadzonego wobec niego postępowania karnego.

Zarządzenie: Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć Prok. Rej. K. – Zachód w K..